

POSTANOWIENIE

Dnia 1 września 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia Wydział VIII Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Paweł Wiśniewski

Protokolant: Anna Hrydziuszko

po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2014 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z wniosku R. M.

z udziałem J. M.

o podział majątku wspólnego

I. ustala, że w skład majątku wspólnego wnioskodawcy R. M. oraz uczestniczki postępowania J. M. wchodziły:

-.

- spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu przy ul. (...) we W., dla którego Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków prowadzi księgę wieczystą nr (...), o wartości 190.000 zł (sto dziewięćdziesiąt tysięcy złotych);
- prawo własności nieruchomości lokalowej przy ul. (...) we W., dla której Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków prowadzi księgę wieczystą nr (...), o wartości 165.000 zł (sto sześćdziesiąt pięć tysięcy złotych);
- prawo własności nieruchomości lokalowej w (...), dla której Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej prowadzi księgę wieczystą nr (...), o wartości 20.000 zł (dwadzieścia tysięcy złotych);
- prawo własności następujących ruchomości:

- samochodu osobowego V. (...) (nr rej. (...)) o wartości 2.000 zł (dwa tysiące złotych),

- telewizora S. o wartości 1.500 zł (tysiąc pięćset złotych),

- pralki W. o wartości 250 zł (dwieście pięćdziesiąt złotych);

- laptopa A.,

- kolektorów słonecznych;

-.

- środki na następujących rachunkach bankowych wnioskodawcy:

- w Banku (...) S.A. o numerze (...) w wysokości 7.034,63 zł,

- w Banku (...) S.A. o numerze (...) w wysokości 501,90 zł,

- w Banku (...) S.A. o numerze (...) w wysokości 14,24 zł,

- w Banku (...) S.A. o numerze (...) w wysokości 30,35 zł;

-.

- środki na następujących rachunkach bankowych uczestniczki postępowania:

- w Banku (...) o numerze (...) w wysokości 10,68 zł,

- w Banku (...) S.A. o numerze (...) w wysokości 2,372,15 zł,

- w Banku (...) S.A. o numerze (...) w wysokości 1,67 zł;

-.

- nakłady z majątku wspólnego na majątek osobisty wnioskodawcy o wartości 161.110 zł (sto sześćdziesiąt jeden tysięcy sto dziesięć złotych);

II. ustala, że udziały wnioskodawcy i uczestniczki postępowania w majątku wspólnym są równe;

III. dokonuje podziału majątku wspólnego w ten sposób, że:

a) wnioskodawcy przyznaje:

- prawo własności nieruchomości lokalowej w(...),

- prawo własności samochodu osobowego V. (...),

- środki na rachunkach bankowych opisanych w punkcie I.e.,

- nakłady z majątku wspólnego na majątek osobisty wnioskodawcy;

b) uczestniczce postępowania przyznaje:

- spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu przy ul. (...) we W.,

- prawo własności nieruchomości lokalowej przy ul. (...) we W.,

- prawo własności telewizora S.,

- prawo własności pralki W.,

- środki na rachunkach bankowych opisanych w punkcie I.f.;

c) zarządza sprzedaż kolektorów słonecznych oraz laptopa A. w drodze licytacji publicznej;

d) zasądza od uczestniczki postępowania na rzecz wnioskodawcy kwotę 29.805,69 zł (dwadzieścia dziewięć tysięcy osiemset pięć złotych i sześćdziesiąt dziewięć groszy) tytułem dopłaty do udziału w majątku wspólnym, płatną w terminie sześciu miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia wraz z odsetkami ustawowymi w razie opóźnienia w zapłacie;

IV. nakazuje wnioskodawcy uiszczenie na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia) kwoty 368,49 zł tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa;

V. nakazuje uczestniczce postępowania uiszczenie na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia) kwoty 368,48 zł tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca R. M. złożył wniosek o podział majątku wspólnego jego oraz uczestniczki postępowania J. M., wnosząc o przyznanie mu spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu przy ul. (...) we W. oraz prawa własności samochodu osobowego V. (...).

Uczestniczka postępowania wniosła natomiast o przyznanie jej spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu przy ul. (...) we W., prawa własności nieruchomości lokalowej przy ul. (...) we W., spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu przy ul. (...) we W. oraz wierzytelności wobec rodziców wnioskodawców z tytułu nakładów z majątku wspólnego na zakup przez rodziców wnioskodawcy spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu przy ul. (...) we W.. Na rozprawie w dniu 12 lutego 2014 r. wyraziła wolę otrzymania także pralki i telewizora.

Wnioskodawca i uczestniczka postępowania przedstawili rozbieżne stanowiska co do składu i wartości majątku wspólnego.

Uczestniczka postępowania wniosła o ustalenie, że w skład majątku wspólnego wchodziło także spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu przy ul. (...) we W.. Wnioskodawca zarzucił, że opisane prawo weszło do jego majątku osobistego, gdyż zostało mu darowane przez rodziców.

Uczestniczka postępowania twierdziła poza tym, że ze środków pochodzących z majątku wspólnego (w szczególności z dochodów z działalności gospodarczej prowadzonej przez wnioskodawcę z D. M.) na rzecz rodziców wnioskodawcy nabyte spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu przy ul. (...) oraz sfinansowany został zakup i remont nieruchomości położonej we W. przy ul. (...) oraz, wnosząc o ustalenie, że w skład majątku wspólnego wchodziły wierzytelności z tytułu opisanych nakładów z majątku wspólnego na majątek rodziców wnioskodawcy.

Uczestniczka postępowania wniosła również o uwzględnienie nakładów z majątku wspólnego na majątek osobisty wnioskodawcy w łącznej wysokości 361.110 zł, albowiem w trakcie trwania wspólności ustawowej z dochodów małżonków w takiej wysokości poniesione zostały nakłady na budowę domu na nieruchomości wnioskodawcy w D.. Wnioskodawca przyznał, że na budowę domu w D. przeznaczona została opisana suma, przyznając także, iż w związku z tym czynione były nakłady z majątku wspólnego. Zarzucił jednak, że w znacznej mierze w budowie domu pomagali mu finansowo jego rodzice, przekazując na ten cel łącznie kwotę 250.000 zł.

Uczestniczka postępowania wniosła o uwzględnienie w podziale majątku kwoty 190.000 zł, która była zgromadzona na rachunku wnioskodawcy w (...) Banku, a która została wypłacona w okresie od 16 listopada 2011 r. do 19 stycznia 2012 r.

Wnioskodawca wniósł natomiast o uwzględnienie w podziale majątku kwoty 98.160 zł, obejmującej kwotę 76.160 zł zgromadzoną w dniu 1 marca 2012 r. na rachunku bankowym uczestniczki postępowania w Banku (...) oraz kwotę 22.000 zł zgromadzoną w dniu 5 czerwca 2009 r. na rachunku bankowym uczestniczki postępowania w Banku (...) S.A., podnosząc, że uczestniczka postępowania przeznaczyła wymienione sumy na własne potrzeby.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 sierpnia 2000 r. wnioskodawca R. M. zawarł związek małżeński z uczestniczką postępowania J. M. (z domu Ś.).

(dowód: odpis skrócony aktu małżeństwa, k. 9)

Z dniem 21 czerwca 2012 r. – wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków z dnia 31 sierpnia 2012 r. - między wnioskodawcą a uczestniczką postępowania została ustanowiona rozdzielnosc majątkowa.

(dowód: wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków z dnia 31 sierpnia 2012 r. w sprawie III RC 456/12, k. 10)

W trakcie trwania wspólności ustawowej wnioskodawca i uczestniczka postępowania nabyli opisane poniżej składniki majątkowe.

W dniu 25 czerwca 2003 r. nabyli prawo własności nieruchomości lokalowej przy ul. (...) we W., dla której Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków prowadzi księgę wieczystą nr (...), o aktualnej wartości 165.000 zł.

W dniu 20 stycznia 2004 r. nabyli spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu przy ul. (...) we W., dla którego Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków prowadzi księgę wieczystą nr (...), o aktualnej wartości 190.000 zł.

W dniu 13 grudnia 2006 r. nabyli prawo własności nieruchomości lokalowej położonej w (...), dla której Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej prowadzi księgę wieczystą nr (...), o aktualnej wartości 20.000 zł.

(w zakresie wartości bezsporne, a ponadto następujące dowody:

- umowa sprzedaży z 13 grudnia 2006 r., k. 11-13,
- umowa sprzedaży z 25 czerwca 2003 r., k. 14-16,
- umowa sprzedaży z 20 stycznia 2004 r., k. 17-19,
- odpisy z ksiąg wieczystych, k. 262-271)

Wnioskodawca i uczestniczka postępowania nabyli także prawo własności następujących ruchomości:

- samochodu osobowego V. (...) (nr rej. (...)) o aktualnej wartości 2.000 zł,
- telewizora S. o aktualnej wartości 1.500 zł,
- pralki W. o aktualnej wartości 250 zł,
- laptopa A.,
- kolektorów słonecznych.

(w zakresie wartości samochodu i telewizora bezsporne, a ponadto następujące dowody:

- dowód rejestracyjny, k. 20,
- umowa sprzedaży z 20 stycznia 2004 r., k. 131,
- opinia biegłego sądowego z zakresu wyceny ruchomości J. P., k. 425-440)

W trakcie małżeństwa na rzecz wnioskodawcy prowadzone były rachunki bankowe w Banku (...) S.A.

W dniu 21 czerwca 2012 r. stan środków wynosił:

- 7.034,63 zł na rachunku nr (...),
- 501,90 zł na rachunku nr (...) (...),
- 14,24 zł na rachunku nr (...).

(dowody: - zestawienie transakcji na rachunkach , k. 208-210,

- wniosek o otwarcie rachunku, k. 211.)

(...) Banku (...) S.A. na rzecz wnioskodawcy prowadzony był natomiast rachunek bankowy nr (...).

W dniu 21 czerwca 2012 r. stan środków wynosił 30,35 zł.

(dowody: pismo (...) S.A. z 27 września 2013 r., k. 223.)

Wnioskodawca oraz ojciec wnioskodawcy S. M. byli współwłaścicielami następujących rachunków bankowych w Banku (...) S.A.:

- zamkniętego w dniu 10 kwietnia 2007 r. konta oszczędnościowego nr (...),

- konta oszczędnościowego nr (...),

- lokaty negocjowalnej zamkniętej w dniu 1 lipca 2005 r. nr (...).

(dowód: zaświadczenie (...) S.A. z 7 lutego 2014 r., k. 359)

W trakcie małżeństwa na rzecz wnioskodawcy prowadzone były także rachunki bankowe w (...) Banku S.A. W dniu 16 listopada 2011 r. na rachunku nr (...) zgromadzone były środki w wysokości 110.983,88 zł.

W okresie od 16 listopada do 6 grudnia 2011 r. wnioskodawca dokonał siedmiu wypłat gotówkowych z rachunku na łączną kwotę 110.000 zł.

Po likwidacji lokat w dniu 9 stycznia 2012 r. stan środków na rachunku wynosił 83.983,79 zł. W okresie od 9 do 12 stycznia 2012 r. wnioskodawca dokonał czterech wypłat gotówkowych na łączną kwotę 75.000 zł.

(dowód: historia rachunku bankowego, k. 300)

W trakcie trwania wspólności na rzecz uczestniczki postępowania także były prowadzone dwa rachunki bankowe w Banku (...) S.A.

W dniu 21 czerwca 2012 r. na rachunku bankowym o numerze (...) nie było zgromadzonych żadnych środków finansowych. W dniu 1 marca 2012 r. uczestniczka postępowania wypłaciła z opisanego rachunku kwotę 76.168 zł.

Natomiast stan drugiego rachunku bankowego o numerze (...) w dniu 21 czerwca 2012 r. wynosił 10,68 zł.

(dowód: - pismo (...) S.A. z 19 marca 2014 r., k. 378,

- historia rachunku na płycie CD, k. 406.)

Poza tym na rzecz uczestniczki postępowania były założone rachunki bankowe w Banku (...) S.A.

W dniu 21 czerwca 2012 r. stan środków wynosił:

- 2.372,15 zł na rachunku nr (...),

- 1,67 zł na rachunku nr (...).

(dowód: pismo Banku (...) S.A. z dnia 28 marca 2014 r., k. 407)

W dniu 5 czerwca 2009 r. na innym rachunku (nr (...)) uczestniczki postępowania w Banku (...) S.A. zgromadzone były środki w kwocie 22.067,68 zł. W tym dniu uczestniczka postępowania wypłaciła kwotę 21.600 zł.

(dowód: historia rachunku, k. 408)

Wskazana suma przeznaczona została na wydatki związane z budową domu na należącej do majątku osobistego wnioskodawcy nieruchomości w D..

(dowód: przesłuchanie uczestniczki postępowania)

Budowa domu w D. rozpoczęła się co najmniej w 2009 r. Nakłady poczynione na nieruchomość wnioskodawcy w okresie od 2009 r. do 2011 r. wyniosły zaś łącznie 361.110 zł.

(bezsporne)

Rodzice wnioskodawcy przekazali mu na budowę domu w D. łącznie 200.000 zł w formie gotówki bądź przelewami z rachunku bankowego. Na początku inwestycji wręczyli mu kwotę 50.000 zł, a następnie - w zależności od potrzeb - przekazywali mu mniejsze sumy.

(dowód: - zeznania świadka S. M.,

- zeznania świadka M. B.,

- zeznania świadka E. M.,

- częściowo zeznania świadka D. M.,

- zeznania świadka P. R.,

- zeznania świadka G. L.,

- zeznania świadka M. G.,

- przesłuchanie wnioskodawcy,

- przesłuchanie uczestniczki postępowania)

Rodzice wnioskodawcy wspomagali uczestników postępowania również w inny sposób, m.in. finansując wycieczkę za granicę za 12.000 zł.

(dowód: - zeznania świadka A. R.

- zeznania świadka G. L.,

- zeznania świadka S. M.,

- przesłuchanie wnioskodawcy

- częściowo przesłuchanie uczestniczki postępowania.)

W dniu 20 lutego 2001 r. rodzice wnioskodawcy S. M. i E. M. zawarli z wnioskodawcą umowę darowizny w formie aktu notarialnego, darując na jego rzecz spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu przy ul. (...) we W., pozostającego w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W..

(dowody: umowa darowizny, k. 56-57; k. 26 akt lokalowych)

W dniu 23 kwietnia 2001 r. wymieniona spółdzielnia mieszkaniowa przydzieliła wnioskodawcy opisany powyżej lokal na warunkach własnościowego prawa do lokalu, z przeznaczeniem na cele mieszkalne, a w szczególności prawem używania lokalu wraz ze swoją rodziną i domownikami (w tym uczestniczką postępowania jako żoną).

(dowody: przydział lokalu, k. 54; k. 32 akt lokalowych)

W chwili zawarcia związku małżeńskiego z uczestniczką postępowania wnioskodawca razem ze swoim kuzynem D. M. prowadził działalność gospodarczą w postaci autokomisu. Po pewnym czasie zaczęli również handlować używanymi częściami do samochodów, a później także wulkanizacją oraz naprawą samochodów.

Miesięczne dochody z tytułu opisanej działalności wynosiły do 2.000 zł netto na osobę.

(dowód: - zeznania świadka E. M.,

- zeznania świadka D. M.,

- zeznania świadka S. M.,

- przesłuchanie wnioskodawcy,

- częściowo przesłuchanie uczestniczki postępowania.)

W latach 2000-2003 opodatkowane przychody z działalności gospodarczej wnioskodawcy wynosiły:

- 35.321,25 zł w 2000 r.,

- 47.353,58 zł w 2001 r.,

- 48.050,30 zł w 2002 r.,

- 50.338,84 zł w 2003 r.

(dowód: zaświadczenie Naczelnika Urzędu Skarbowego W., k. 207)

Od dnia 1 stycznia 2004 r. wnioskodawca zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej wraz z D. M..

(dowód: - decyzja z dnia 31 grudnia 2003 r., k. 191,

- zaświadczenie o numerze REGON, k. 194)

Od 2004 r. wnioskodawca rozpoczął prowadzenie rolniczej działalności gospodarczej, opłacając składki na ubezpieczenie w Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego. Z dzierżawy terenu uzyskiwał około 500-600 zł rocznie, a z tytułu dopłat z Unii Europejskiej około 2.200 zł rocznie.

(dowód: - potwierdzenia opłacania składek KRUS, k. 195-196,

- przesłuchanie wnioskodawcy)

- częściowo przesłuchanie uczestniczki postępowania.)

Wnioskodawca nadal pracował dorywczo w warsztacie, którego właścicielką przez jakiś czas została żona D. E. M., uzyskując miesięcznie dochody w granicach 1.500 zł.

(dowód: - zeznania świadka E. M.,

- zeznania świadka D. M.,

- zeznania świadka S. M.,
- przesłuchanie wnioskodawcy.)

W chwili zawarcia związku małżeńskiego uczestniczka postępowania nie pracowała.

Po zakończeniu studiów pierwszą pracę podjęła w aptece matki wnioskodawcy. Zajmowała się księgowością, pracując na 1/4 etatu i otrzymując wynagrodzenie w wysokości około 800 zł.

Po zakończeniu działalności gospodarczej przez matkę wnioskodawcy uczestniczka postępowania rozpoczęła nową pracę (na pełny etat), uzyskując dochody w wysokości około 2.000 zł miesięcznie.

Od 2011 r. uczestniczka postępowania pracowała w kancelarii (...). Początkowo otrzymała wynagrodzenie w wysokości około 2.200 zł netto, ale z czasem jej wynagrodzenie wzrosło.

(dowód: - zeznania świadka A. R.,

- zeznania świadka G. L.,
- zeznania świadka M. G.,
- zeznania świadka S. M.,
- zeznania świadka M. B.,
- przesłuchanie wnioskodawcy,
- przesłuchanie uczestniczki postępowania.)

Ojciec wnioskodawcy – S. M. w latach sześćdziesiątych XX wieku pracował na gospodarstwie rolnym teścia, uzyskując dochody, które pozwoliły na nabycie samochodu Syrena.

Przez 37 lat S. M. pracował w (...) Spółdzielni (...) „(...)” we W..

W latach osiemdziesiątych XX wieku pełnił funkcje dyrektora, a potem zastępcy dyrektora. Otrzymywał w tym czasie wynagrodzenie znacznie przewyższające przeciętne wynagrodzenie (stanowiące około 2,5 krotność przeciętnego wynagrodzenia).

W 1993 r. przeszedł na emeryturę.

Matka wnioskodawcy - E. M. od 1962 r. pracowała w państwowej aptece przy ul. (...) we W.. Pod koniec lat osiemdziesiątych XX wieku wykupiła aptekę i rozpoczęła własną działalność gospodarczą, uzyskując w latach dziewięćdziesiątych XX wieku znaczne dochody (co najmniej kilkanaście tysięcy złotych miesięcznie). W tamtym czasie w okolicy nie było bowiem innej apteki.

Pomimo uzyskiwania wysokich dochodów w latach dziewięćdziesiątych XX wieku, rodzice wnioskodawcy żyli skromnie, gromadząc oszczędności.

Zanim uczestnicy postępowania zawarli związek małżeński rodzice wnioskodawcy byli już właścicielami domu przy ul. (...) we W.. Mieli także dom letniskowy w O. nabyty w latach siedemdziesiątych XX wieku.

(dowód: - zeznania świadka E. M.,

- zeznania świadka D. M.,

- zeznania świadka P. R.,
- zeznania świadka G. L.,
- zeznania świadka S. M.,
- przesłuchanie wnioskodawcy,
- częściowo przesłuchanie uczestniczki postępowania.)

W latach 2001-2008 rodzice wnioskodawcy uzyskiwali dochody z działalności gospodarczej (apteki) prowadzonej przez matkę wnioskodawcy oraz z tytułu otrzymywanych emerytur. W wymienionym okresie roczne dochody wynosiły:

- 69.244,75 zł w 2001 r.,
- 53.083,51 zł w 2002 r.,
- 27.830,01 zł w 2003 r.,
- 53.757,65 zł w 2004 r.,
- 37.578,99 zł w 2005 r.,
- 26.772,19 zł w 2006 r.,
- 32.085,52 zł w 2007 r.,
- 35.158,78 zł w 2008 r.

(dowód: zeznania podatkowe rodziców wnioskodawcy, k. 66-106, 110-120, 143-146, 149-252)

W dniu 29 stycznia 2004 r. Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) we W. ustanowiła na rzecz matki wnioskodawcy E. M. spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu przy ul. (...) we W..

Wkład mieszkaniowy związany z opisanym prawem został ustalony na kwotę 129.202 zł. Spółdzielnia oświadczyła, że został on w całości uiszczony.

(dowód: - umowa z 29 stycznia 2004 r., k. 121-126,

- deklaracja przystąpienia do spółdzielni, k. 127.)

Na poczet wkładu matka wnioskodawcy w dniu 20 grudnia 1999 r. uiściła w szczególności kwotę 23.100 zł, w dniu 6 września 2000 r. uiściła kwotę 25.036 zł, a w dniu 12 grudnia 2000 r. uiściła kwotę 26.052 zł

(dowód: - dowody wpłat, k. 181-183

- zeznania świadka G. L.,
- zeznania świadka S. M.,
- przesłuchanie wnioskodawcy)

Rodzice wnioskodawcy zezwolili wnioskodawczyni oraz uczestniczce postępowania na wynajmowanie spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu przy ul. (...). Dochody z czynszu najmu uczestnicy postępowania przeznaczali na własne potrzeby, w szczególności bieżące utrzymanie.

(dowód: - zeznania świadka D. M.,

- zeznania świadka S. M.,

- przesłuchanie wnioskodawcy,

- przesłuchanie uczestniczki postępowania.)

W dniu 28 września 2004 r. rodzice wnioskodawcy nabyli od G. W. w drodze publicznego przetargu ustnego nieograniczonego prawo własności nieruchomości położonej w W. przy ul. (...) i ul. (...), za cenę 171.000 zł. Według oświadczenia stron, cena została w całości zapłacona przed podpisaniem aktu notarialnego.

(dowód: - umowa sprzedaży z 28 września 2004 r., k. 176-179,

- pismo Urzędu Miejskiego W., k. 180)

Rodzice wnioskodawcy zezwolili wnioskodawczyni oraz uczestniczkę postępowania na wynajmowanie lokalu mieszkalnego w budynku przy ul. (...). W późniejszym okresie uczestnicy postępowania otrzymywali także czynsz z wynajmu lokalu użytkowego. Dochody z czynszu najmu uczestnicy postępowania przeznaczali na własne potrzeby, w szczególności bieżące utrzymanie.

(dowód: - zeznania świadka S. M.,

- zeznania świadka M. B.,

- zeznania świadka J. W.,

- zeznania świadka E. M.,

- zeznania świadka D. M.,

- zeznania świadka G. L.,

- zeznania świadka M. G.,

- zeznania świadka M. W.,

- zeznania świadka E. S.,

- przesłuchanie wnioskodawcy,

- przesłuchanie uczestniczki postępowania)

W dniu 11 czerwca 2012 r. rodzice wnioskodawcy zbyli prawo własności nieruchomości położonej przy ul. (...) i ul. (...) we W., za cenę 425.000 zł. Zgodnie z umową sprzedaży, cena miała zostać uiszczona dwoma przelewami: na kwotę 85.000 zł w terminie do dnia 15 lipca 2012 r. oraz na kwotę 340.000 zł w terminie do dnia 25 lipca 2012 r.

(dowód: umowa sprzedaży 11 czerwca 2012 r., k. 309-311)

Oddaleniu podlegał wniosek uczestniczki postępowania o dopuszczenie dowodów z innych akt (Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków o sygn. III RC 456/12 oraz akt Sądu Okręgowego we Wrocławiu o sygn. XIII RC 842/12). Przede wszystkim stwierdzić należy, że przeprowadzenie dowodu z akt było niedopuszczalne. W zgodzie z zasadami postępowania dowodowego pozostawałoby jedynie przeprowadzenie dowodu z poszczególnych, ściśle określonych dokumentów znajdujących się w aktach innej sprawy (zob. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 1997 r., I CKN 42/96, OSNC 1997/5/62). Sąd byłby przy tym zobowiązany do zażądania udzielenia odpisu lub

wyciągu z dokumentu znajdującego się w innych aktach, bądź zażądania całych akt, wyłącznie gdyby uczestniczka postępowania wykazała, że sama nie może go uzyskać (art. 250 § 1 k.p.c.).

Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z protokołu rozprawy przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu z dnia 17 stycznia 2013 r. (w sprawie XIII RC 842/12), albowiem jego przeprowadzenie naruszałoby wynikającą z art. 235 § 1 k.p.c. zasadę bezpośredniości, skoro nie istniały przeszkody, aby w niniejszym postępowaniu przesłuchać osoby, których zeznania zostały utrwalone w opisanym protokole (podobnie Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 29 marca 1973 r., II CR 75/73, LEX nr 7237).

Poza tym na oddalenie zasługiwały wnioski uczestniczki postępowanie o dopuszczenie dowodów z zeznań świadków na okoliczność stanu technicznego lokalu przy ul. (...) we W. oraz zakresu i kosztów remontu tego lokalu. Wbrew wymaganiu z art. 258 k.p.c., uczestniczka postępowania nie oznaczyła dokładnie faktów, które miały być tymi zeznaniami stwierdzone. Ogólnikowe twierdzenia uczestniczki postępowania w zakresie remontu lokalu przy ul. (...) nie pozwalały przy tym na uznanie, że są one istotne dla rozstrzygnięcia (art. 227 k.p.c.) ze wskazanych poniżej względów.

Sąd zważył, co następuje:

Nie budziło wątpliwości, że ustawowa wspólność między wnioskodawcą a uczestniczką postępowania istniała w okresie od 19 sierpnia 2000 r. do 21 czerwca 2012 r., tj. począwszy od dnia zawarcia związku małżeńskiego, aż do oznaczonego w wyroku na podstawie art. 52 § 2 k.r.o. dnia ustanowienia rozdzielności majątkowej.

Udziały byłych małżonków w majątku wspólnym były zaś - w myśl zasady wynikającej z art. 43 § 1 k.r.o. – równe, o czym Sąd orzekł w punkcie II sentencji postanowienia.

Podstawowym zadaniem Sądu w niniejszym postępowaniu było ustalenie składu i wartości majątku wspólnego podlegającemu podziałowi (art. 684 w zw. z art. 567 § 3 k.p.c.), przy jednoczesnym uwzględnieniu reguły, że obowiązek objęcia podziałem składników majątku wspólnego dotyczy jedynie tych składników, które należały do tego majątku w chwili ustania wspólności i istnieją nadal w momencie dokonywania podziału (por. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 1989 r., III CZP 52/89, OSNCP 1990/4-5/60; uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z 7 kwietnia 1994 r., III CZP 41/94, Lex nr 9107; uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 4 listopada 1999 r., II CKN 523/98, LEX nr 737256; uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2013 r., II CSK 349/12, LEX nr 1314384).

Powyzsze stwierdzenie nie oznacza jednak, że w ramach podziału majątku wspólnego w żaden sposób nie można uwzględnić tych składników majątku, które wskutek działania jednego z małżonków zostały utracone bądź zniszczone jeszcze w trakcie trwania wspólności ustawowej, albo już po jej ustaniu. Jeśli bowiem jedno z małżonków doprowadzi do rozmyślnego zniszczenia lub wyzbycia się określonych składników majątku wspólnego ze szkodą dla rodziny, to przy ustaleniu masy podziału wartość uszczuplonego majątku powinna mieć wpływ na rozliczenie pieniężne między podmiotami tego majątku albo na ustalenie nierównych udziałów małżonków w majątku wspólnym (zob. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 1989 r., III CZP 52/89, OSNCP 1990/4-5/60). Nieuzasadnione zbycie lub roztrwonienie składników majątku wspólnego uprawnia drugiego z małżonków do dochodzenia roszczenia odszkodowawczego na podstawie art. 415 k.c., które obejmować może nie tylko powstałą stratę, ale również utracone korzyści. Rozliczenie tego roszczenia w ramach postępowania o podział majątku wspólnego przeprowadzić można przez doliczenie do wartości majątku wspólnego kwoty, którą jeden z małżonków zobowiązany jest zwrócić, a następnie zaliczenie jej na udział małżonka zobowiązanego do zwrotu (tak Sąd Najwyższy w uzasadnieniu postanowienia z dnia 17 kwietnia 2000 r., V CKN 25/00, LEX nr 1129169).

Szczególną sytuacją uzasadniającą dokonanie takiego rozliczenia jest samowolne rozporządzenie środkami zgromadzonymi na rachunku bankowym bez zgody drugiego z małżonka. W takiej sytuacji małżonek może zwolnić się od odpowiedzialności odszkodowawczej, jeżeli wykaże, że środki te przeznaczył na własne, usprawiedliwione potrzeby związane z utrzymaniem (tak Sąd Najwyższy w uzasadnieniu postanowienia z dnia 2 października 2008

r., II CSK 203/08, LEX nr 548801), bądź na bieżące koszty utrzymania rodziny (por. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 21 marca 1977 r., III CRN 31/77, OSNC 1977/12/243; uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 4 listopada 1999 r., II CKN 523/98, LEX nr 737256).

W świetle dokonanych ustaleń faktycznych uznać należało, że okresie od 16 listopada 2011 r. do 12 stycznia 2012 r. bez zgody uczestniczki postępowania wnioskodawca rozdysonował należącymi do majątku wspólnego środkami zgromadzonymi na rachunku bankowym w (...) Bank w łącznej kwocie 185.000 zł, przeznaczając je na cele niezwiązane z utrzymaniem swoim oraz rodziny. Wskazaną sumę należało więc doliczyć do wartości majątku wspólnego i zaliczyć w całości na udział przypadający wnioskodawcy przy podziale. Wnioskodawca nie potrafił bowiem wyjaśnić na jakie cele przeznaczona została wskazana suma, a z doświadczenia życiowego i zasad logicznego rozumowania wynika, że tak znaczna kwota nie mogła być przeznaczona na zaspokojenie bieżących potrzeb rodziny. Jako niewiarygodne ocenić zaś należało ogólnikowe i nieoparte dowodami twierdzenia wnioskodawcy w trakcie przesłuchania, że część wypłaconych pieniędzy przeznaczona była na budowę domu w D.. Z niezaprzeczonych przez niego faktów wynikało bowiem, że wydatki te były ponoszone do grudnia 2011 r., zaś tylko w styczniu 2012 r. wnioskodawca wypłacił łącznie 75.000 zł. Niespójne były przy tym tłumaczenia wnioskodawcy, że zgromadzone na rachunku bankowym środki otrzymał wcześniej od swoich rodziców z przeznaczeniem na wspomnianą budowę. Skoro bowiem z ustaleń Sądu wynika, że rodzice wnioskodawcy przekazywali mu pieniądze w zależności od aktualnych potrzeb, to logiczne jest, iż musiały być one wydawane na bieżąco, a nie lokowane na rachunku bankowym. W ocenie Sądu uznać zatem należało, że całą kwotę 185.000 zł wnioskodawca przeznaczył na cele niezwiązane z utrzymaniem swoim oraz rodziny, skoro nie przedstawił on żadnych konkretnych twierdzeń, ani nie zaoferował jakichkolwiek dowodów, pozwalających na logiczne powiązanie konkretnych wypłat z rachunku bankowego z konkretnymi wydatkami, w szczególności z wydatkami na budowę domu w D..

Doliczeniu do wartości majątku wspólnego i zaliczeniu w całości na udział przypadający uczestniczce postępowania podlegała także kwota 76.168 zł, którą wypłaciła w marcu 2012 r. ze swojego rachunku bankowego w Banku (...). Tak jak w powyższym wypadku, znaczna wartość wypłaconej sumy wyklucza przyjęcie domniemania, że środki mogły być przeznaczone na zaspokojenie bieżących potrzeb rodziny, a uczestniczka postępowania nie potrafiła wykazać, iż były one w jakiegokolwiek części zużyte na wydatki związane z koniecznym utrzymaniem.

Brak było natomiast podstaw, aby do wartości majątku wspólnego doliczyć kwotę 21.600 zł, którą uczestniczka postępowania wypłaciła z rachunku bankowego w Banku (...) w dniu 5 czerwca 2009 r. Wiarygodnie brzmią wyjaśnienia, że wypłacona suma została przeznaczona na sfinansowanie budowy domu w D., skoro niesporne było, iż wówczas właśnie wskazana inwestycja się rozpoczęła. W toku postępowania nie zostały zaś przedstawione żadne inne dowody pozwalające na logiczne powiązanie konkretnych wypłat z rachunków bankowych uczestników postępowania z wydatkami na budowę domu w D..

Fakt poczynienia nakładów majątku wspólnego na majątek osobisty wnioskodawcy przez sfinansowanie budowy domu na nieruchomości położonej w D. był bezsporny. W związku z tym, że opisana inwestycja była prowadzona przez wnioskodawcę w okresie trwania wspólności ustawowej, na zasadzie domniemania faktycznego (art. 231 k.p.c.) przyjąć zaś należało, że finansował on ją pieniędzmi pochodzącymi z majątku wspólnego, o ile nie zdołał wykazać innego źródła pochodzenia środków finansowych. Skoro więc przeprowadzone postępowanie dowodowe potwierdziło, że rodzice wnioskodawcy przekazali na budowę domu kwotę 200.000 zł, Sąd uznał, że pozostała suma (161.110 zł) pochodziła z majątku wspólnego, a zatem stanowiła nakłady, które wnioskodawca powinien zwrócić (art. 45 § 1 k.r.o.). Sąd uwzględnił wskazaną sumę przez doliczenie jej do wartości majątku wspólnego i zaliczenie na udział przypadający wnioskodawcy. Zaznaczyć przy tym należy, że choć jedynie świadek S. M. (ojciec wnioskodawcy) potwierdził fakt przekazania wnioskodawcy sumy 200.000 zł, to między zeznaniami tego świadka a zeznaniami innych świadków, którzy podawali znacznie niższe kwoty, nie istnieje logiczna sprzeczność. Skoro bowiem rodzice wnioskodawcy mieli przekazywać pieniądze wiele razy, przez dłuższy okres czasu, a także w różnych wysokościach, to oczywiste jest, że tylko wnioskodawca i jego rodzice mogli mieć pełną wiedzę w omawianym zakresie. Jeżeli inni świadkowie nie byli

obecni w każdej sytuacji, w której rodzice wnioskodawcy wręczali mu gotówkę, a nie mieli o tym wiedzy z innego źródła, to jasne jest, że podawali oni niższą kwotę niż wskazana przez ojca wnioskodawcy.

Wbrew twierdzeniom uczestniczki postępowania, w skład majątku wspólnego nie wchodziło spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu przy ul. (...) we W.. Wymienione prawo weszło bowiem do majątku osobistego wnioskodawcy, gdyż zostało nabyte przez niego w drodze darowizny, a darczyńcy (rodzice wnioskodawcy) nie postanowili inaczej (art. 33 pkt 2 k.r.o.). W chwili dokonywania darowizny art. 223 § 5 ustawy z dnia 16 września 1982 r. Prawo spółdzielcze (tekst jedno. Dz. U. z 1995 r., Nr 54, poz. 288) dla zbycia spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu zastrzegał formę aktu notarialnego, a więc czynność dokonana bez zachowania tej formy byłaby nieważna (art. 73 § 2 k.c.). Dlatego też, o treści czynności prawnej (darowizny spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu) decydowała wyłącznie treść aktu notarialnego. W niniejszej sprawie nie wchodziło też w grę zastosowanie obowiązującego w chwili dokonania darowizny art. 215 § 2 Prawa spółdzielczego, z którego wynikało, że spółdzielcze prawo do lokalu przydzielonego obojgu małżonkom lub jednemu z nich w czasie trwania małżeństwa dla zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych rodziny należy wspólnie do obojga małżonków bez względu na istniejące między nimi stosunki majątkowe. Wymieniony przepis nie dotyczy bowiem nabycia prawa od osoby trzeciej (zob. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 21 stycznia 2000 r., II CKN 689/98, OSNC 2000/7-8/141).

Zaznaczyć przy tym należy, że pozbawione znaczenia były ogólnikowe twierdzenia uczestniczki postępowania w zakresie remontu lokalu przy ul. (...) we W.. Nie było w szczególności potrzeby wydawania przez Sąd żadnego orzeczenia w tym zakresie, skoro uczestniczka postępowania nie wystąpiła z żądaniem, które byłoby określone w sposób precyzyjny, zgodnie z takimi samymi wymaganiami jak w wypadku złożenia pozwu (zob. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 16 października 1997 r., II CKN 395/97, LEX nr 50532; uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 4 kwietnia 2012 r., I CSK 323/11, LEX nr 1164719). Zgodnie zaś z art. 567 § 1 oraz art. 686 w zw. z art. 567 § 3 k.p.c., jakiegokolwiek roszczenia o zwrot nakładów poczynionych na wymieniony lokal z majątku osobistego uczestniczki postępowania bądź przez jej rodziców nie mogłyby zostać rozpoznane w niniejszym postępowaniu.

Uczestniczka postępowania niezasadnie także twierdziła, że w skład majątku wspólnego weszły wierzytelności przysługujące względem rodziców wnioskodawcy z tytułu przekazania im środków na nabycie spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu położonego przy ul. (...) we W. oraz prawa własności nieruchomości położonej przy ul. (...) i ul. (...) we W.. Kierując się zasadami logicznego rozumowania oraz doświadczeniem życiowym, należy bowiem przyjmować domniemanie faktyczne (art. 231 k.p.c.), że kupujący płaci cenę z własnych środków, o ile brak jest dowodów przeciwnych. Za nieudaną należało uznać zaś próbę wykazania przez uczestniczkę postępowania, iż sytuacja materialna rodziców wnioskodawcy nie pozwalała im na sfinansowanie transakcji z własnych środków. Z drugiej strony, uczestniczka postępowania nie przedstawiła żadnego dowodu potwierdzającego, że wraz z wnioskodawcą choćby częściowo wspomagała finansowo jego rodziców przy nabywaniu opisanych praw. Nie zdołała nawet wykazać, że w tym czasie wraz z wnioskodawcą dysponowała takimi środkami, które mogliby przekazać jego rodzicom.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe w żaden sposób nie potwierdziło twierdzeń uczestniczki postępowania, że rodziców wnioskodawcy nie było stać na nabycie opisanych praw. Sprzeczne z logiką byłoby wnioskowanie o sytuacji materialnej i możliwościach finansowych rodziców wnioskodawcy jedynie na podstawie wysokości zarobków osiągniętych przez nich w okresie trwania małżeństwa uczestników postępowania. Rzetelna ocena powinna bowiem uwzględniać okres kilkudziesięciu lat ich aktywności zawodowej. Z przeprowadzonych w sprawie dowodów nie wynikało, aby rodzice wnioskodawcy byli rozrzutni, a w szczególności, że przeznaczali znaczne sumy na nabywanie przedmiotów o znacznej wartości (drogich samochodów, biżuterii, itp.) czy na zaspokajanie bieżących potrzeb o charakterze konsumpcyjnym. Uwzględniając zatem ustalone przez Sąd fakty dotyczące osiągniętych przez nich dochodów, zwłaszcza w okresie lat dziewięćdziesiąt XX wieku, wiarygodne jest, że zdołali zgromadzić znaczne oszczędności. Nawet niekwestionowane przez uczestniczkę postępowania fakty, że rodzice wnioskodawcy wielokrotnie pomagali uczestnikom postępowania finansowo (uczestniczka postępowania sama przyznała, że przekazali na budowę domu w D. kwotę 50.000 zł czy sfinansowali wakacyjny wyjazd za granicę), przeczą sformułowanym przez nią wnioskom. Twierdzenia uczestniczki postępowania oparte były bowiem na założeniu, że

to wyłącznie uczestnicy postępowania – dzięki dochodom z działalności gospodarczej wnioskodawcy – dysponowali środkami, które pozwalały na nabycie spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu przy ul. (...) oraz nieruchomości przy ul. (...). Oczywiście jest zaś, że w takiej sytuacji uczestnicy postępowania nie potrzebowaliby żadnego wsparcia finansowego ze strony rodziców wnioskodawcy.

Za słuszością twierdzeń uczestniczki postępowania o nabyciu spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu przy ul. (...) oraz nieruchomości przy ul. (...) za pieniądze uczestników postępowania nie może także przemawiać fakt, że pobierali oni pożytki z wynajmu tych składników majątkowych. Przekonujące i wiarygodne jest bowiem wyjaśnienie, że rodzice wnioskodawcy, troszcząc się o jego los, wspomagali jego rodzinę w opisany sposób. Z punktu widzenia doświadczenia życiowego takiej sytuacji nie można uznać za nietypową.

Fakt, że uczestnicy postępowania władali opisanymi rzeczami i pobierali pożytki z ich wynajmu na podstawie umowy zawartej z rodzicami wnioskodawców wskazuje, iż byli posiadaczami zależnymi (art. 336 in fine k.c.). Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwalał jednak na ustalenie, że uczestnicy postępowania mogli domagać się od rodziców wnioskodawcy zwrotu nakładów koniecznych, które nie miały pokrycia w korzyściach, które uzyskali z rzeczy, bądź zwrotu nakładów zwiększających wartość rzeczy (art. 226 § 1 w zw. z art. 230 k.c.). Brak jest bowiem dowodów potwierdzających, że uczestnicy dokonali tego rodzaju nakładów. Mając zaś na względzie, że wymienione rzeczy zostały im oddane we władanie nieodpłatnie, to byli zobowiązani do ponoszenia zwykłych kosztów ich utrzymania (art. 713 k.c.).

Wskazać również należy, że ogólnikowe twierdzenia uczestniczki postępowania o dochodach z działalności gospodarczej wnioskodawcy nie zostały poparte żadnymi dowodami pozwalającymi na ustalenie nawet przybliżonej wysokości tych dochodów. Z zeznań świadków mających największą wiedzę (D. M. i jego żony E. M.) wynika zaś, że dochody wnioskodawcy nie były znaczne (wynosiły do 2.000 zł miesięcznie). Procesowo dopuszczalne byłoby co prawda udowodnienie wysokości dochodów z działalności gospodarczej w drodze domniemania faktycznego (art. 231 k.p.c.), np. przez wykazanie jakie dochody uzyskiwał wspólnik wnioskodawcy. Pomimo procesowego obowiązku z art. 210 § 1 k.p.c. uczestniczka postępowania nie przedstawiła jednak żadnych twierdzeń w tym zakresie w terminie wyznaczonym na składanie pism przygotowawczych. Nie byłoby zaś dopuszczalne, aby przeprowadzane w sprawie dowody służyły wykazywaniu faktów, które nie zostały wcześniej przytoczone przez uczestników postępowania. Istotą postępowania dowodowego jest bowiem potwierdzenie (bądź wykluczenie) faktów wskazanych przez strony (art. 232 k.p.c.). Dotyczy to w szczególności dowodu z zeznań świadka, którego przeprowadzenie jest uzależnione od tego czy strona powołująca się na taki dowód dokładnie oznaczy fakty, które mają być zeznaniami świadka stwierdzone (art. 258 k.p.c.). Wymaganie formułowania przez strony precyzyjnych twierdzeń na poparcie swoich żądań i wniosków ma istotne znaczenie procesowe dla innych uczestników postępowania. Z jednej strony rodzi bowiem obowiązek złożenia oświadczenia do tych twierdzeń (art. 210 § 2 k.p.c.), pod rygorem uznania faktów za przyznane (art. 230 k.p.c.). Z drugiej zaś strony stanowi procesową gwarancję ochrony praw i interesów stron w postępowaniu cywilnym. Jeżeli bowiem uczestniczka postępowania sformułowałaby określone twierdzenia, to wnioskodawca mógłby się do nich odnieść, a w szczególności przedstawić własne twierdzenia i dowody.

Reasumując rozważania dotyczące spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu położonego przy ul. (...) we W. oraz prawa własności nieruchomości położonej przy ul. (...) i ul. (...) we W., wskazać należy, że ustalony stan faktyczny nie pozwalał na uznanie, iż w skład majątku wspólnego wchodziły jakiegokolwiek wierzytelności wobec rodziców wnioskodawców, które miałyby związek z opisanymi prawami.

Podsumowując zaś rozważania dotyczące składu i wartości majątku wspólnego, wskazać należy, że realizując obowiązek poczynienia w tym zakresie stosownych ustaleń, Sąd opierał się na twierdzeniach uczestników postępowania. Postępowanie o podział majątku wspólnego jest bowiem wszczynane i prowadzone na wniosek jednego z małżonków, a art. 684 w zw. z art. 567 § 3 k.p.c. nie daje uprawnień do prowadzenia z urzędu dochodzeń w celu ustalenia składu i wartości majątku. Działanie sądu z urzędu w zakresie postępowania dowodowego może zaś dotyczyć jedynie sytuacji, w których z twierdzeń uczestników postępowania jednoznacznie wynika, że istnieje określony przedmiot należący do majątku wspólnego (zob. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 18

stycznia 1968 r., III CR 97/67, OSNC 1968/10/169; podobnie A. Stempniak, Postępowanie o dział spadku, Warszawa 2006, s. 184-186). Stanowisko takie jest zwłaszcza aktualne w stanie prawnym obowiązującym od 1 lipca 1996 r., tj. od czasu gdy ustawodawca zrezygnował z nałożenia na sąd powinności dążenia do wszechstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy i do wyjaśnienia rzeczywistej treści stosunków faktycznych i prawnych (por. uchylony z dniem 1 lipca 1996 r. art. 3 ust. 2 k.p.c.). Rzeczą uczestników postępowania było zatem przedstawienie dokładnych twierdzeń o składnikach majątku wspólnego i dowodów na ich poparcie (art. 210 § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.) w terminach wyznaczonych przez Sąd na składanie pism przygotowawczych (art. 207 § 6 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

Dokonując podziału poszczególnych składników majątku wspólnego, Sąd odpowiednio stosował przepisy o zniesieniu współwłasności (art. 211-212 w zw. z art. 1035 k.c. oraz w zw. z art. 46 k.r.o.). W pierwszej kolejności Sąd kierował się stanowiskami uczestników postępowania w części w jakiej były one zgodne. Celowe było także przyznanie każdemu z uczestników postępowania środków zgromadzonych na rachunkach bankowych, które były na ich rzecz prowadzone. W zakresie składnika majątkowego, o przyznanie którego wnosili oboje uczestnicy postępowania (spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu przy ul. (...)), Sąd przyznał go uczestniczce postępowania (art. 212 § 2 k.c.), dążąc do dokonania takiego rozstrzygnięcia, w którym wysokość dopłaty tytułem wyrównania udziałów w majątku wspólnym będzie możliwie najniższa. Po uwzględnieniu wszystkich rozliczeń związanych z podziałem majątku wspólnego okazało się bowiem, że na poczet udziału wnioskodawcy zaliczeniu podlegała kwota 346.110 zł (161.110 zł nakładów na majątek osobisty oraz 185.000 zł środków wypłaconych z rachunku bankowego), na poczet udziału uczestniczki postępowania zaliczeniu podlegała kwota 76.168 zł (środków wypłaconych z rachunku bankowego), a łączna wartość podlegających podziałowi składników majątkowych wynosiła 388.715,62 zł. Oczywiście jest zaś, że im wyższa jest kwota zasądzonej spłaty bądź dopłaty, to tym mniejsze są szanse na pełne wykonanie orzeczenia w przedmiocie podziału majątku wspólnego (czy zniesienia współwłasności lub działu spadku). Opisane względy uzasadniały przyznanie wnioskodawcy prawa własności nieruchomości lokalowej w (...) (o wartości 20.000 zł), co skutkowało obniżeniem wartości dopłaty o 10.000 zł.

W wypadku ruchomości, których otrzymaniem uczestnicy postępowania nie byli zainteresowani, tj. kolektorów słonecznych oraz laptopa A., Sąd zarządził ich sprzedaż stosownie do przepisów kodeksu postępowania cywilnego (art. 212 § 2 k.c.). Ich przyznanie jednemu z uczestników postępowania nie było bowiem celowe, gdyż nie zmieniłoby znacząco wysokości zasądzonej dopłaty. W związku z całościowym rozstrzygnięciem w przedmiocie podziału majątku nie było przeszkód, aby określić, że środki uzyskane ze sprzedaży ruchomości powinny przypaść każdemu z uczestników postępowania – zgodnie z wysokością udziałów w majątku wspólnym – po połowie.

Z dokonanych przez Sąd ustaleń wynikało, że po doliczeniu wartości nakładów poczynionych z majątku wspólnego na majątek osobisty wnioskodawcy oraz sumy środków zgromadzonych na rachunkach bankowych, którymi uczestnicy postępowania rozdisponowali bez zgody współmałżonka, łączna wartość majątku wspólnego podlegającego podziałowi między uczestników postępowania wynosiła 810.993,62 zł. W efekcie dokonanego podziału majątku wspólnego wnioskodawcy przypadła zaś suma 375.691,12 zł (obejmująca kwotę 29.581,12 zł wartości przyznanych składników majątkowych, kwotę 161.110 zł nakładów z majątku wspólnego na jej majątek osobisty oraz kwotę 185.000 zł środków zgromadzonych na rachunku bankowym, którymi wnioskodawca samowolnie rozdisponował), a uczestniczce postępowania przypadła suma 435.302,50 zł (obejmująca kwotę 359.134,50 zł wartości przyznanych składników majątkowych oraz kwotę 76.168 zł środków zgromadzonych na rachunku bankowym, którymi uczestniczka postępowania samowolnie rozdisponowała). Ponieważ każdemu z byłych małżonków powinna przypaść suma 405.496,81 zł (stanowiąca połowę z kwoty 810.993,62 zł), na podstawie art. 212 § 2 k.c. należało zasądzić od uczestniczki postępowania na rzecz wnioskodawcy kwotę 29.805,69 zł tytułem dopłaty do udziału w majątku wspólnym.

Na podstawie art. 212 § 3 k.c. Sąd ustalił termin 6 miesięcy na uiszczenie dopłaty oraz określił wysokość odsetek za opóźnienie, mając na względzie, że brak jest dowodów, by uczestniczka postępowania dysponowała obecnie zasądzoną sumą. Wskazany termin jest przy tym wystarczająco długi, aby pozwolić uczestniczce postępowania na zgromadzenie

potrzebnych środków, oraz na tyle krótki, że należy uwzględnić interesy wnioskodawcy, gdyż zasądzona na jego rzecz kwota dopłaty nie utraci swojej ekonomicznej wartości.

W toku postępowania powstała konieczność poniesienia ze środków Skarbu Państwa wydatków w łącznej kwocie 736,97 zł (29,52 zł kosztów związanych z uzyskaniem aktu notarialnego oraz 707,45 zł wynagrodzenia biegłego sądowego). Mając na względzie, że każdy z uczestników postępowania był w równym stopniu zainteresowany w wyniku niniejszego postępowania, na podstawie art. 113 ust. 1 u.k.s.c. w zw. z art. 520 § 1 k.p.c. Sąd obciążył każdego z nich obowiązkiem zwrotu połowy wskazanej sumy wydatków.